

J. Manz, Global Research: Bývalý hlavný ekonóm Svetovej banky kritizuje MMF za bezcitné rozpútanie naplánovaných nepokojov

- CZ24 News | 14. března 2023

Bývalý hlavný ekonóm a hlavný viceprezident Svetovej banky Joseph Stiglitz kritizoval MMF za bezcitné rozpútanie nepokojov voči národom, s ktorými sa MMF zaoberá; poukázal na to, že nepokoje sú zapísané v pláne MMF, ktorý má prinútiť štáty súhlasiť s priemernými 111 podmienkami stanovenými MMF, ktoré ničia demokraciu a nezávislosť krajiny.

Po získaní politickej moci na Srí Lanke na pozadí povstania zo strany CIA, ktoré dostalo krajinu do čelustí MMF, sú tu zlovestné signály, že Američania teraz uskutočňujú klasické nepokoje MMF, aby upevnili svoj triumf a vytvorili podnebie na privedenie vojenských síl Quad na ostrov; Americká okupácia Srí Lanky by potom bola hotová vec.

MMF (jeden z dvoch globálnych poskytovateľov peňažných pôžičiek účelovo zvýhodnených monopolom a právomocou požičiavať svetovým vládam od čias Bretton Woodu) kontroluje srílanskú exekutívu, administratívu a zákonodarný zbor.

Slová pripisované **Amschelovi Rothschildovi** sú tu možno relevantné; údajne povedal, je mi jedno, kto tvorí zákony krajiny; dokáže to každý blázon. Dajte mi kontrolu nad peňažnou zásobou tejto krajiny a ja budem vládnuť tejto krajine.“

Aby sme dali týmto slovám kontext v dnešnej geopolitickej situácii, krátko navštívime prelom v histórii, počas 2. svetovej vojny.

Skromná britská armáda, porazená v boji, úplne ohrozená prístupom Heinza Guderiana k „blitzkriegu“ k vojne, utiekla v neporiadku, opustila svoju výzbroj a opustila svojich francúzskych spojencov na plážach Dunkerque v roku 1940.

Bez munície, s ktorou by bolo možné bojovať, bez peňazí na prebrojenie armády bez zbraní, s armádou, ktorá nemala žalúdok na boj, čelila Británia tvrdej realite, že ju preválí nezastaviteľný Wehrmacht.

Zúfale vrchné velenie spojencov sa snažilo o stretnutie s Rooseveltom.

Na tomto tajnom stretnutí, ktoré sa konalo v moriach Atlantiku, spojenecké sily prosili USA, ktoré sa umne vyhýbali vojne, aby sa k nim pridali v boji proti nacistom.

USA sa uchýlili k patentovému vydieraniu a odpovedali, že tak urobia, pod podmienkou, že Británia a Francúzsko súhlasia s dekolonizáciou všetkých svojich kolónií a prepustením z ich príslušných jurisdikcií na konci 2. svetovej vojny.

Churchill a De Gaulle kapitulovali pred americkým vydieraním; toto bol základ „Atlantickej charty“ z roku 1941 a Nového „svetového poriadku“, ktorý sa objavil, s USA na čele.

Tolko o tommyrotovi mnohých vodcov v bývalých kolóniách, ktorí sa chvália, že to bola ich odvaha,

ktorá získala nezávislosť pre ich krajiny.

Kedže kolónie teraz nie sú spútané od európskeho kolonializmu, americký imperializmus mal právo na korisť a zožrať tieto bývalé kolónie v Afrike a Ázii spôsobom a časom vhodným pre USA; hlavnou prekážkou hegemonie a ambícií USA bol Sovietsky zväz a následne NAM (Hnutie nezúčastnených krajín).

Na prilákanie bývalých európskych kolónií do ich siete prijal Washington dlhodobú stratégiu; nastražili dômyselnú dlhovú pascu, o ktorej sa predtým zmienil Rothschild.

Na konferencii v Bretton Woods v roku 1944, ktorá nasledovala po Atlantickej charte, dostali dvaja inštitucionalizovaní veritelia peňazí, MMF a Svetová banka, právo požičiavať svetovým vládam.

MMF a Svetová banka sú riadené členskými štátmi, ktorých hlasovacie práva nie sú založené na princípe „jedna krajina-jeden hlas“, ale skôr na peniazoch, ktoré každá krajina investovala do týchto dvoch organizácií.

Američania majú najväčší podiel hlasov v MMF aj vo Svetovej banke; v dôsledku toho MMF a Svetová banka fungujú ako rozšírenie zahraničnej politiky Washingtonu.

Bretton Woods ustanovil Ameriku ako veriteľa peňazí svetu s virtuálnym monopolom na požičiavanie svetovým vládam.

Komentáre Josepha Stiglitzu o MMF sú skutočne odhaľujúce

Tento ekonóm, plodný spisovateľ a laureát Nobelovej ceny neváha, keď v sérii štiplavých a odsudzujúcich kritikov tohto amerického požičiatela peňazí obviňuje z toho, že spôsobuje veľké škody krajinám prostredníctvom hospodárskej politiky, ktorú krajinám prikázal dodržiavať, aby sa kvalifikovali na pôžičky MMF.

Stiglitz vo svojich analýzach odôvodňuje zmiešané používanie terminológie týkajúcej sa MMF, Svetovej banky a WTO ; **„sú to vymeniteľné masky jednotného systému riadenia.“** (MMF, Svetová banka a WTO sú tri z piatich pascí, ktoré Američania nastražili v Bretton Woods, aby znovu chytili bývalé európske kolónie, tentoraz do americkej ohrady. Ďalšie dve nástrahy, ktoré nastražil Washington, boli **„Organizácia spojených národov“** v jej súčasnom formáte a **„mimovládne organizácie“**, koncept prvýkrát propagovaný v Bretton Woods).

Stiglitz vyjadril vážne znepokojenie nad tým, že plány MMF, vytvorené v tajnosti a poháňané absolutistickou ideológiou, nie sú nikdy otvorené pre diskusiu alebo nesúhlas. Priznal, že takzvané „programy znižovania chudoby“ pre rozvojový svet podkopávajú demokraciu a hospodárstvo.

Prostriedky MMF často veci pre národy zhoršili,“ povedal potrestaný **Stiglitz, ktorý** je v kritickom rozpore s MMF a ktorý má rozlišovaciu schopnosť, ktorú môže mať iba zasvätený.

Stiglitz mal veľkú silu na to, aby zmaril dezinformačnú líniu, ktorú často papagájoval Washington a ich liegeman, keď povedal:

Nie Čína, ktorá má veľký obchodný prebytok, vedie „obchodné vojny“; sú to Spojené štáty, ktoré majú veľký obchodný deficit.

MMF - šablóna na ničenie suverenity národných štátov

Stiglitz nechal svetu prezradiť tajomstvo, keď odhalil, že MMF prijal jedinú šablónu na zničenie suverenity národných štátov založenej po Bretton Woods; vystopoval smrtiacu 4-fázovú stratégiu.

MMF - „Štyri kroky k zatrateniu“

Stiglitz uvádza, že proces MMF sa začína „vyšetrovaním“, ktoré sa zvyčajne koná v 5-hviezdičkovom hoteli, kde sa žobrajúcemu ministrovi financií odovzdá vopred pripravená „dohoda o reštrukturalizácii“ na jeho „dobrovoľný“ podpis.

MMF odovzdá každému ministrovi rovnaký presný štvorkrokový program.

*(V roku 2015 sa vtedajší minister financií Srí Lanky – Karunanayake – v reakcii na predvolanie z Washingtonu, len niekoľko dní pred prvým **podvodom s dlhopismi**, prihlásil Lagardeovej z MMF na brífing. Po tomto brífingu sa Karunanayake ponáhlal späť do Colomba a na svojom tail, prišiel vysoko výkonný tím MMF, vedený Toddom Schneiderom a riaditeľom tichomorského oddelenia Changyong Rhee, povereným monitorovaním diania v centrálnej banke z prvej ruky; podvod s dlhopismi sa uskutočnil prakticky pod pozorným dohľadom centrálnej banky. monitorovací tím MMF).*

Prvý krok

V tejto fáze je cieľom privatizácia štátneho majetku; Stiglitz hovorí, že je lepšie opísať ako „**úplatkárstvo**“ **štátnych aktív**. Národní lídri sú odkúpení, aby sa uľahčil predaj štátneho majetku.

Keď národ rozpredá svoj národný majetok, dôjde k prerušeniu príjmov plynúcich do štátnej kasy z tohto majetku. Je to jeden zo spoľahlivých spôsobov, ako vyčerpať finančné rezervy krajiny, ako by to bolo, uplatňovanie zníženia daní, podnecovanie viacerých podvodov na komoditnom trhu, vytváranie nových dovozov zámerným ničením celých sektorov hospodárstva, ako je poľnohospodárstvo a špekulácia priamo z „skladu“ krajiny. Centrálna banka a ministerstvo financií.

S prísľubom peňazí uložených na off-shore bankových účtoch vodcovia s radosťou bičujú národné aktíva krajiny.

Druhý krok

Cieľom v tejto fáze je v konečnom dôsledku znížiť finančné rezervy krajiny na nulu; na tento účel sa často vykonáva plán „**Liberalizácia kapitálového trhu**“ (ľudovo označovaný ako plán Hot Money Cycle); kapitál je „smerovaný“ do krajiny ako špekulatívne investície do nehnuteľností a meny; pri prvom závane problémov nastáva exodus tejto investície.

Ako bola skúsenosť v Indonézii a Brazílii, zásoby boli vyčerpané v priebehu niekoľkých dní. *(Na Srí Lanke, opísanej neskôr podrobnejšie, sa modus-operandi vyprázdňovania pokladníc trochu líšil).*

A keď investícia utečie, aby MMF priviedol špekulantov k vráteniu vlastných kapitálových prostriedkov, požaduje nastavenie vysokých úrokových sadzieb v rozsahu od 30 % do 80 %.

„Výsledky sú predvídateľné; Vyššie úrokové sadzby ničia hodnoty nehnuteľností, pustošia priemyselnú výrobu a odčerpávajú štátne pokladnice,“ povedal Stiglitz.

Zároveň sa teplota sociálnych nepokojov približuje k varu.

Tretí krok - MMF iniciuje nepokoje

Stiglitz hovorí, že nepokoje sú bez akejkoľvek nejednoznačnosti zapísané do plánu MMF. MMF ťahá zadýchanú krajinu k „trhovej cene“; toto, ako vysvetľuje Stiglitz, je vymyslený výraz pre zvyšovanie cien potravín, vody, plynu na varenie, liekov a všetkých základných vecí potrebných na udržanie života.

To vedie k bolestne predvídateľným nepokojom MMF . Nové odlevy kapitálu, ktoré sú výsledkom nepokojov MMF, vedú k ešte výraznejším sociálnym nepokojom a vládnym bankrotom.

Príkladmi sú nepokoje s jedlom a palivom v Indonézii, vodné nepokoje v Bolívii a nepokoje s plynom pri varení v Ekvádore.

Krok 4 - „Stratégia znižovania chudoby“

Keď sa dosiahne táto fáza, krajina prejdená žmýkačkou je takmer hotová. MMF má krajinu ako z ruky, či už ide o odkladanie volieb, zhrnutie ústav, zatváranie očí pred diktátorskými tendenciami, zasahovanie do súdneho procesu a bránenie mu, predaj strategických prístavov alebo čokoľvek iné.

Keď nepokoje MMF spôsobia útek kapitálu z krajiny, dáva to veriteľovi peňazí ďalšiu príležitosť pridať ďalšie podmienky.

MMF drží kľúč k životu a smrti ľudí v krajine zredukovanej na túto fázu; kontroluje „peňažné“ zásoby, ktoré kupujú „nevyhnutné veci“, ktoré ľudia potrebujú; peniaze na tieto náležitosti budú k dispozícii, iba ak by táto krajina splnila ponuku MMF.

Stiglitz uvádza, že v priemere MMF ukladá národným vládam 111 podmienok, diktuje exekutíve, súdnictvu a zákonodarnému zboru v týchto krajinách, aké kroky by mali prijať, pričom v tomto procese hrubo porušuje suverenitu ľudu , podstatou demokracie.

V tomto scenári MMF nahradil národnú vládu ako suverénnu autoritu; suverénna moc krajiny je teraz zverená Washingtonu.

Keď sa dosiahne táto fáza, Amerika túto krajinu úspešne kolonizuje.

Keď sa Stiglitz opýtali, či sa ktorýkoľvek národ, ktorý čelí tejto dileme, dokáže vyhnúť tomuto osudu, identifikoval Botswanu, ktorá povedala MMF, aby sa zbalil.

V porovnaní s tým má Srí Lanka rozhodne výhodu; má priateľský národ, Čínu, ktorá ponúkla - dokonca aj v čase bizarného správania Nandaseny a Sabryho vyhlásiť bankrot krajiny, keď to tak nebolo -, že upíše všetky zahraničné dlhy Srí Lanky a poskytla ostrovnému štátu príležitosť rokovať so sebaúctou o podmienkach splácania upísanej hodnoty bez akýchkoľvek pripojených podmienok.

Tieto informácie sú nejakým spôsobom zámerne držané mimo verejnej sféry. A Srí Lanka má aj ďalšieho priateľa, Indiu, ktorá by sa mohla rovnať benevolencii Číny.

Ísť cestou MMF je sebazničujúce s podmienkami 111 plus, ktoré musí krajina splniť; je diabolské, že prechodní zástupcovia ľudu odmietajú prezradiť práve tým ľuďom, s ktorými suverenitou sídli v zákonodarnom zbore, 111 podmienok stanovených MMF.

[ZDROJ](#)

Překlad: S.S.